

PŘÍLOHY

EXPERIMENTÁLNÍ SKUPINA ŽÁKŮ

LITERÁRNÍ UKÁZKY:

Epos o Gilgamešovi

EPOS O GILGAMEŠOVI

Po dlouhém a strastiplném putování našel Gilgameš rostlinu vracející mládí a přinášející nesmrtelnost, ale opět ji ztratil: „Nač to všechno bylo, Uršanabi,“ naříkal Gilgameš, „pro koho jsem se namáhal? Držel jsem v rukou nesmrtelný život a proklouzl mi mezi prsty jako vítr, ničeho jsem nedosáhl.“

I vydal se Gilgameš k městu Uruku. Po dvaceti dvouhodinách pojedli, po třiceti dvouhodinách ulehli. Zrána se vydali na pochod a vynořily se před ním hradby Uruku.

Po dlouhé době uviděl Gilgameš zase uruckou hradbu, své dílo. Zármutek z něho opadával jako voda po zátopě.

„Jsem odsouzen k smrti jako každý člověk,“ řekl Uršanabimu, „ale můj život se zachytil v mých skutcích, Nad mými skutky nevládne smrt.“

(...)

„Pohlédni, Uršanabi, na velkou hradbu kolem Uruku na březích Eufratu!“ řekl Gilgameš, když přišli blíže. „Je z pálených cihel vysoká a mocná, zdi má jako z kovu! Projdi se oi ní mezi cimbuřím, sestup až k jejím základům a dotkni se jich rukou! Pochází z nedávných dob a nic podobného nevytvořil žádný král ani člověk.“

„Velké dílo jsi dokázal, Gilgameši!“ odpovětil Uršanabi. „Nesmírnou hradbou jsi zabezpečil svůj lid před lupičem z pouště. Budeš žít v paměti všech pokolení příštích, dokud bude stát tato urucká hradba, kterou nepřítel nedobude, ani čas nezničí!“

„Život, který jsem hledal, jsem nenašel,“ řekl tato slova Gilgameš. „Marně jsem vykonal víc než jiní lidé, marně jsem také víc vytrpěl. Nemůže najít věčný život, kdo je z lidského plemene!“

„Nemůže najít věčný život člověk,“ ukončil tuto řeč Uršanabi, „může si však zachovat věčné jméno. Svým dílem ses stal nesmrtelným, hrdino Gilgameši.“